

Sygn. akt VU 70/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : sekr. sądowy Izabela Niedobacka-Kępa

po rozpoznaniu 20 listopada 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **R. O.**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania **R. O.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28 lutego 2019 roku

sygn. (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e .

sygn. akt V **U 70/19**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lutego 2019 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu R. O. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 21.05.2018 r. z powodu uznania, że nie doszło do wypadku przy pracy z powodu braku przyczyny zewnętrznej.

Od niniejszej decyzji ubezpieczona wniosła odwołanie domagając się ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej kwalifikacji zdarzenia z 21.05.2018 r. i uznania go za wypadek przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony R. O. jest zatrudniony jest w (...) Centrum (...) w P..

W dniu 21.05. 2018 r. ubezpieczony pracował na placu budowy w K. uzupełniając styropian na styku budynku z cokołem oraz kołkował już przymocowane płyty. Około godz. 12:00 po zakończeniu kołkowania na poziomie drugim, ubezpieczony rozpoczął przygotowywanie stanowiska pracy na trzecim poziomie rusztowania. Ubezpieczony wniósł narzędzia oraz materiały na ten poziom i na polecenie koordynatora robót rozpoczął przeciąganie liny przez zblocze hakowe budowlane przymocowane do wysięgnika na rusztowaniu na poziomie trzecim. Podczas tej czynności ubezpieczony - w wyniku schorzeń tkwiących w jego organizmie- stracił przytomność, utracił równowagę i spadł z trzeciego poziomu rusztowania bezwładnie głową w dół na poziom gruntu. Ubezpieczony nie pracował w hełmie ochronnym. Świadek zdarzenia - A. B.- nie słyszał krzyku ubezpieczonego, gdy spadał on z rusztowania.

Powołany przez pracodawcę zespół powypadkowy uznał ww. zdarzenie jako wypadek przy pracy.

Ubezpieczony doznał wielomiejscowego urazu narządu ruchu oraz głowy w postaci stłuczenia głowy z raną w okolicy ciemieniowej oraz krwiakiem podczepcowym, złamaniem kłykcia potylicznego po stronie prawej z przemieszczeniem, urazu kręgosłupa szyjnego w postaci wieloodłamowego złamania trzonu wyrostka poprzecznego oraz łuku siódmego kręgu szyjnego, złamania wyrostka kolczystego szóstego kręgu szyjnego, a nadto złamania kości promieniowej po stronie prawej z przemieszczeniem oraz wielomiejscowych otarć skóry, krwiaków i rany przedramienia lewego.

Decyzją z dnia 28 lutego 2019 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu R. O. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 21.05.2018 r. z powodu uznania, że nie doszło do wypadku przy pracy z powodu braku przyczyny zewnętrznej.

Przed zdarzeniem z dnia 21.05.2018 r. ubezpieczony cierpiał na tętniaka wrzecionowatego tętnicy szyjnej wewnętrznej prawej w odcinku skalistym, na chorobę niedokrwienną serca oraz na przewlekłe rozsiane ogniska uszkodzeń tkanki mózgowej o cechach zmian leukodegeneracyjnych naczyniopochodnych.

dowód : akta organu rentowego- w szczególności karta wypadku, oświadczenia powypadkowe, dokumentacja zdjęciowa, wniosek o jednorazowe odszkodowanie, protokół kontroli PIP, notatka KPP, postanowienie o umorzeniu dochodzenia, notatka, decyzja z dnia 28.02.2019r., zaświadczenie o stanie zdrowia, dokumentacja medyczna, opinia lekarska

dokumentacja medyczna k. 34-37; zaświadczenie z 31.05.2019 r. i z 15.05.2019 r., opinia biegłego z zakresu neurologii M. W. i ortopedii R. H. k.17-18 , przesłuchanie ubezpieczonego k. 76 v

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, opinii biegłych z zakresu neurologii i ortopedii, a także przesłuchania ubezpieczonego, które Sąd uznał za wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 j.t. ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Art. 2 pkt 13 ustawy stanowi, iż przez „uraz” należy rozumieć uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego. Zdarzenie spełniające kryterium "nagłości" musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może pochodzić z organizmu pracownika dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci pracownika. Ustawa jednak nie wymaga, aby źródłem urazu lub śmierci była tylko i wyłącznie jedna przyczyna. Oznacza to, iż w grę mogą wchodzić tzw. przyczyny złożone, gdy czynnik zewnętrzny pokrywa się z czynnikami już istniejącymi w organizmie pracownika. W takim przypadku decydujące znaczenie, w toku postępowania sądowego dotyczącego ustalenia danego zdarzenia jako wypadku przy pracy, będzie mieć opinia biegłego lekarza, który winien stwierdzić, czy któryś z tych czynników doprowadził do powstania urazu lub śmierci, a

jeżeli tak, to w jakim stopniu. Może bowiem okazać się, że decydujące znaczenie w spowodowaniu urazu lub śmierci miał jednak bodziec tkwiący już w organizmie poszkodowanego pracownika.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż zdarzenie jakiemu ubezpieczony uległ w dniu 21.05.2018 roku nie można uznać za wypadek przy pracy albowiem nie stwierdzono przyczyny zewnętrznej. Ustalając okoliczności zdarzenia Sąd podzielił w pełni opinie dwóch biegłych z zakresu neurologii M. W. i ortopedii R. H., w której biegli jednoznacznie w sposób rzeczowy i przekonujący wskazali, że to schorzenia samoistne ubezpieczonego były przyczyną utraty przez niego przytomności, co spowodowało z kolei utratę przez niego równowagi i spadek ubezpieczonego z rusztowania skutkujące ww. obrażeniami. Ubezpieczony nie kwestionuje, że mógł utracić na rusztowaniu przytomność, ale twierdzi, że przyczyną zewnętrzną był upadek z rusztowania i uderzenie o grunt. Takie stwierdzenie jest pozbawione podstaw. Gdyby nie utrata przytomności nie doszłoby bowiem do utraty równowagi i upadku. Niedopuszczalne jest wybieranie sobie z całego przebiegu zdarzenia tylko okoliczności, które stronie pasują. Strona ma obowiązek wykazać związek przyczynowy (ciąg) pomiędzy wszystkimi okolicznościami zdarzenia a nie tylko pomiędzy okolicznościami końcowymi. Gdyby ustawodawca chciał aby tak szeroko stosować definicję wypadku przy pracy, to nie wskazywałby jako jednego z warunków jego uznania „przyczyny zewnętrznej”. Przy tak przedstawionej przez ubezpieczonego interpretacji przepisu wystarczyłoby aby zdarzenie i uraz miał tylko związek z wykonywaną pracą. Wprowadzony został w ustawie warunek: „przyczyna zewnętrzna” aby odróżnić zdarzenia gdzie przyczyna wypadku może tkwić w samym pracowniku (w jego schorzeniach), tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Nie było bezpośrednich świadków przedmiotowego zdarzenia ale okoliczności które dostrzegli współpracownicy ubezpieczonego wskazują, że ubezpieczony spadając nie miał już zachowanej świadomości. Sam ubezpieczony wskazuje, że ostatni fakty które pamięta to to, że trzymał koniec sznura. A zatem bezsprzecznie utrata przytomności musiała nastąpić bez wystąpienia czynnika zewnętrznego. Utrata przytomności wywołała kolejną sekwencję zdarzeń zakończoną upadkiem na grunt. Siła sprawcza zdarzenia tkwiła wewnątrz organizmu ubezpieczonego.

Na marginesie nawet gdyby przyjąć - jak sugerował ubezpieczony w piśmie procesowym- że powodem utraty przez niego przytomności (zasłabnięcia) i upadku było wychylenie się nadmierne przez ubezpieczonego za barierkę rusztowania (choć ubezpieczony podczas przesłuchania nie wskazywał aby wychylił się za barierkę), to zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Wskazane zachowanie ubezpieczonego bezsprzecznie kwalifikowałoby się do ww. okoliczności.

Podkreślić należy, iż żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłych, a ubezpieczony nie wnioskował o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 kpc, Sąd oddalił odwołanie.